

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Capsamun Valeri și de avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpaților Cavalji Feodor și Capsamun Valeri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, în cauza penală, în privința lui

Cavalji Feodor Gheorghe, născut la 27 septembrie 1982, cetățean al Republicii Moldova, găgăuz de naționalitate, originar și locuitor al r-nului Ceadâr - Lunga, s. Cazaclia, str. Pervomaiskii nr. 9;

și

Capsamun Valeri Dumitru, născut la 14 ianuarie 1977, cetățean al Republicii Moldova găgăuz de naționalitate, originar și locuitor al r-nului Ceadâr - Lunga, s. Djoltai, str. Cehov, nr. 39.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.07.2014 pînă la 10.02.2015;

Instanța de apel de la 01.04.2015 pînă la 19.04.2016;

Instanța de recurs de la 25.08.2016 pînă la 07.12.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cedâr-Lunga din 10 februarie 2015:

- Cavalji Feodor a fost condamnat în baza art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei penale aplicate lui Cavalji Feodor, pe un termen de probațiune de 1 an;

- Capsamun Valeri a fost condamnat în baza art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei penale aplicate lui Cavalji Feodor, pe un termen de probațiune de 1 an.

S-a dispus încasarea de la Cavalji F. și Capsamun V., în ordine solidară, în beneficiul IM „Orange Moldova” S.A., prejudiciul material în mărime de 15 016 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cavalji Feodor și Capsamun Valeri împreună cu alte două persoane, neidentificate în timpul urmăririi penale, la 24 decembrie 2013, pe la orele 03.00, premeditat, în scopul de a sustrage bunurile aparținute unei alte persoane, împreună și avînd o înțelegere prealabilă, au pătruns pe teritoriul antenei de emisie „CAH 634 Chiriet-Lunga” a operatorului rețelei mobile IM „Orange Moldova” S.A., amplasată la distanța de 1,5 km în partea de vest din capătul de la nordul s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga, unde, în continuarea realizării intenției lor criminale, au încercat să sustragă:

o baterie de acumulator „Fiam G28100 (100Ah720A)”, cu prețul 1 750 lei; 240 litri de motorină, costul cărei este pentru un litru 17,57 lei, în sumă de 4 216,8 lei și în total bunuri în sumă de 5 966,80 lei, ce constituie prejudiciu material în proporții considerabile, însă nu au reușit să-și realizeze intenția criminală pînă la capăt din motivul, care nu depindea de voința acestora, deoarece au fost reținuți de colaboratorii de poliție în flagrant delict.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri, după cu urmează:

- inculpatul Cavalji Feodor să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art. 27, art. 186 alin. (5) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei, în conformitate cu art. 72 alin. (3) Cod penal, în instituția penitenciară de tip semiînchis;

- inculpatul Capsamun Valeri, să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 12 ani, cu ispășirea pedepsei, în conformitate cu art.72 alin. (4) Cod penal, în instituția penitenciară de tip închis. (f.d.48-51, vol.3).

Apelantul a considerat neîntemeiată concluzia instanței de judecată despre faptul că, partea acuzării nu a prezentat probe obiective, care ar dovedi că inculpații aveau scopul și intenția de a sustrage bunuri în proporții deosebit de mari. În opinia procurorului, instanța de judecată nu a dat o apreciere cuvenită probelor, prezentate și investigate în timpul examinării cauzei respective și, ca urmare, a fost emisă sentința ilegală și neîntemeiată.

Apelantul nu este de acord cu concluziile instanței de judecată în partea lipsei de probe, privind faptul, că inculpatul Capsamun V., în scopul de a reține valorile materiale susmenționate, a amenințat colaboratorii de poliție, deoarece consideră, că concluzia respectivă este respinsă prin depozițiile martorilor Dunarean V. și Radov V. și prin materialele cauzei.

Apelantul, mai consideră neîntemeiată concluzia instanței de judecată despre lipsa în acțiunile inculpatului Capsamun V., a elementului calificativ de infracțiune, prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, în legătură cu nerecunoașterea colaboratorilor de poliție în calitate de parte vătămată din motivul amenințărilor.

Consideră ilegală sentința primei instanțe în partea transmiterii proprietarului conform apartenenței, a probelor materiale și anume autovehicolului, pașaportului tehnic al acestuia și numărului de înregistrare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri, după cum urmează:

Cavalji Feodor Gheorghe, se recunoaște vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 186 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis;

Capsamun Valeri Dumitru, se recunoaște vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip închis.

S-a admis acțiunea civilă, înaintată de ÎM „Orange Moldova” S.A. și s-a dispus încasarea de la inculpații Cavalji Feodor și Capsamun Valeri, în beneficiul IM „Orange Moldova”, prejudiciul material în mărime de 15 016 lei.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Cavalji Feodor, la 24 decembrie, la orele 03:00 noaptea, premeditat, în scopul de a sustrage bunurile alte persoane, împreună și avînd o înțelegere prealabilă cu Capsamun V. și cu două persoane, care nu au fost stabilite în timpul urmăririi penale, au pătruns pe teritoriul antenei de emisie „CAH 634 Chiriet-Lunga” a operatorului rețelei mobile IM „Orange Moldova” S.A., amplasată la distanța de 1,5 km în partea de vest din capătul de la nordul s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga, unde, în continuarea realizării intenției lor criminale, au încercat să sustragă din încăperea centralei electrice dizel: un generator electric pe bază de dizel modelul „Power Unit 16kVA Visa PI4”, cu prețul de 245 348,05 lei, o baterie de acumulator „Fiam G28100 (100Ah720A)”, cu prețul de 1 750 lei; 240 litri de motorină, costul cărei este pentru un litru 17,57 lei, în sumă de 4 216,8 lei și în total bunuri în sumă de 251 315,30 lei, ce constituie prejudiciu material în proporții deosebit de mari, însă nu au reușit să-și realizeze intenția criminală pînă la capăt din motivul, care nu depindea de voința acestora, deoarece au fost reținuți de colaboratorii de poliție în flagrant delict.

Astfel, Cavalji F. a săvîrșit infracțiunea, prevăzută de art. 27, art. 186 alin. (5) Cod penal, *furtul, adică sustragerea tainică a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Apreciind din punctul de vedere al legii, acțiunile inculpatului Capsamun V., instanța de apel a considerat că, vina acestuia în săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, este stabilită și confirmată prin materialele cauzei, investigate în cadrul ședinței de judecată. Iar instanța de fond, a atribuit o calificare juridică eronată faptei efectuate.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, Capsamun Valeri, la 24 decembrie, la orele 03:00 noaptea, premeditat, în scopul de a sustrage bunurile, aparținute unei alte persoane, împreună și avînd o înțelegere prealabilă cu Cavalji Feodor și cu două persoane, care nu au fost stabilite în timpul urmăririi penale, au pătruns pe teritoriul antenei de emisie „CAH 634 Chiriet-Lunga” a operatorului rețelei mobile IM „Orange Moldova” S.A., amplasată la distanța de 1,5 km în partea de vest din capătul de la nordul s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga, unde, în continuarea realizării intenției lor criminale, au încercat să sustragă din încăperea centralei electrice dizel: un generator electric pe bază de dizel modelul „Power Unit 16kVA Visa PI4”, cu prețul de 245 348,05 lei, o baterie de acumulator „Fiam G28100 (100Ah720A)”, cu prețul de 1 750 lei; 240 litri de motorină, costul cărei este pentru un litru 17,57 lei, în sumă de 4 216,8 lei și în total bunuri în sumă de 251 315,30 lei, ce constituie prejudiciu material în proporții deosebit de mari, însă fiind surprins în flagrant delict de colaboratorii de poliție în scopul de a reține valorile materiale susmenționate, amenințînd colaboratorii de poliție, a deschis focul în aer din arma cu țeava lisă „Zumrut 565SI. Escort” și a încercat să deschidă focul încă o dată, însă nu a reușit din motivul defectiunii mecanismelor automate ale armei, după ce a fost reținut de colaboratorii de poliție.

Astfel, Capsamun V., a comis infracțiunea, prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, - *tîlhărie, adică act de agresiune în scopul de sustragere a bunurilor, aparținute unei alte persoane, legată cu pericolul aplicării violenței, ce pune în pericol viața și sănătatea persoanei, supuse agresiunii, săvîrșită în proporții deosebit de mari, prin pătrunderea în încăpere.*

Instanța de apel a considerat întemeiat argumentul apelantului referitor la faptul că, inculpații nu aveau intenția de a sustrage generatorul electric pe bază de dizel modelul „Power Unit 16kVA Visa PI4”, care constă din bateria de acumulator „Fiam G28100 (100Ah720A)”, propulsorul industrial dizel „Perkins 403D-15” cu echipamentul suspendat în formă de generator electric „Stamford PI044G(31)”, regulatorul de tensiune a curentului electric, starter și cabluri electrice, cu costul total de 141 236,88 lei, reprezintă o linie de apărare aleasă de acestea, legată cu tendința lor de a scăpa de răspundere pentru faptele comise, deoarece versiunea respectivă a inculpaților este respinsă de probele, aflate în materialele cauzei și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2013 (f.d.27-35, 52-69, vol. 1);
- prin actele de constatare a mărimii prejudiciului cauzat (f.d. 7-9, vol.1, f.d.237-242, vol. 2);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2013 (f.d.27-35, vol.1);
- procesul-verbal de examinare a vehicolului „Ford Galaxi”(f.d. 93-98, vol.1, f.d.130-132, vol. 2), generatorului electric pe bază de dizel, ca obiect al atentatului criminal (f.d. 124-125, vol.2) și procesul-verbal de reconstituire a faptei (f.d. 132- 135, vol.2).

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în ansamblu, circumstanțele cauzei indică la intenția inculpaților de a sustrage bunurile materiale, indicate în acuzare și anume: un generator electric pe bază de dizel modelul „Power Unit 16kVA Visa P14” cu prețul de 141236,88 lei; 240 litri de motorină, costul cărei este pentru un litru 17,57 lei, în sumă de 4216,8 lei și în total bunuri în sumă de 145453,68 lei, ce constituie prejudiciu material în proporții deosebit de mari, adică sustragere în proporții deosebit de mari. Iar faptul, că acțiunile inculpaților nu au fost duse pînă la capăt, din motive, ce nu depindeau de voința acestora, nu este contestat de către părți.

Mai mult, instanța de apel a reținut ca întemeiat argumentul apelantului, privind necesitatea unei critici în privința depozițiilor inculpatului Capsamun V.D., precum că, acesta nu a amenințat colaboratorii de poliție cu arma, deoarece, concluzia instanței de judecată, formată în baza acestor depoziții, despre lipsa pericolului real din partea inculpatului Capsamun V. se respinge prin următoarele probe:

- depozițiile martorilor Dunarean V., Radov V. și Russu N., (f.d.192-193, 203-205, 210-212, vol.2);
- depozițiile martorului Braga S.F., (f.d. 206-207, vol.2);
- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2013 (f.d.27-35, 52-69, vol.1) și prin procesul-verbal de examinare a vehicolului din 25.12.2013(f.d. 93-98, vol.1);
- prin încheierea expertizei nr. 1222 din 19.02.2013 (f.d. 192-196, vol. 1).

În baza celor menționate, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, instanța de apel a concluzionat că, intenția inculpatului Capsamun V., în comun cu ceilalți figuranți, de la bun început a fost îndreptată spre a sustrage bunurile proprietarului, însă, fiind depistați la fața locului de către colaboratorii de poliție, având posibilitatea de a părăsi locul infracțiunii împreună cu ceilalți complici, el a rămas pe loc. În scopul continuării intenției sale criminale, îndreptate spre

menținerea celor sustrase, aplicând arma de foc, aptă pentru a deschide focul, încărcată cu patru cartușe cu alicie metalice, el a deschis focul. A întreprins acțiunile, ce amenințau viața și sănătatea colaboratorului de poliție Dunarean V., îndreptând spre regiunea capului acestuia, iar mai apoi pieptul ultimului țeva a armei respective după ce din ea a fost deschis focul și acest fapt indică la existența în faptele inculpatului Capsamun V. a elementelor infracțiunii, prevăzute de art.188 Cod penal.

Faptul că, ulterior Capsamun V., fiind blocat de polițiști, s-a predat, nici într-un mod nu poate fi considerat ca refuzul benevol de la comiterea faptului de tâlhărie, sau lipsa intenției de a sustrage direct bunurile proprietarului. Evident, că deschizând focul din arma de foc în direcția persoanelor, care i-au surprins la fața locului în momentul furtului, pe care, pînă la deschiderea focului, el nu putea să-i identifice, inculpatul presupunea, că astfel persoanele străine se vor speria și obstacolul pentru sustragere va fi înlăturat.

Mai mult, din depozițiile colaboratorilor de poliție s-a constatat veridic că, după ce s-a anunțat, că reținerea se efectuează de către poliție, inculpatul Capsamun V., continua să-l mențină pe polițistul Dunarean V. sub țintă, adică îndrepta în direcția acestuia arma, ce se apreciază obiectiv ca pericolul aplicării violenței, periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, supuse agresiunii. Ori, colaboratorul de poliție nu putea cunoaște faptul, că, pentru deschiderea repetată a focului, este nevoie de a reîncărca arma și că inculpatul nu a făcut aceasta. În același timp, polițistul știa cu certitudine, că hoții dețin arma de foc, care poate efectua împușcătura și că persoanele indicate sunt în stare să facă aceasta, deoarece o împușcătură în direcția lor deja a fost efectuată.

În p.4 Hotărârea Plenului CSJ „Cu privire la practica judiciară pe cauzele, privind sustragerea bunurilor” din 28.06.2004, la fel se indică că, faptele inițial îndreptate spre comiterea furtului, nerealizat pînă la capăt, din motivul depistării de către victimă sau de către alte persoane, și cu toate acestea a continuat în scopul de a sustrage sau a menține, sunt calificate ca jaf sau tâlhărie, reieșind din caracterul violenței aplicate.

Analiza susmenționată, indică asupra caracterului nefundamentat al versiunii apărării, privind deschiderea focului asupra câinilor etc. Martorii indicați, polițiștii Dunarean V., Radov V. și Russu N. a indicat că, nu s-a auzit nici o lătrătură de câine, ba chiar însuși circumstanțele cauzei permit excluderea acestui fapt, deoarece, persoanele care comit sustragerea ascunsă a bunurilor, fără nici o necesitate, nu ar fi atras asupra sa atenția, mai ales deschizând focul din armă.

Luând în considerație cele indicate mai sus, instanța de apel a menționat că, reieșind din circumstanțele stabilite ale furtului săvârșit, prin prisma art. 52 Cod penal, acțiunile inculpatului sunt corect calificate de către acuzatorul de stat ca tâlhărie, conform art. 188 alin. (5) Cod penal, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită în proporții deosebit de mari, prin pătrundere în încăpere.

Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apărării, privind lipsa în acțiunile lui Capsamun V. a componenței infracțiunii, prevăzută de art. 188 Cod penal, din motivul, că colaboratorii de poliție nu sunt recunoscuți în calitate de părți vătămate.

Analizînd argumentul indicat, colegiul menționează că, în conformitate cu art. 59 alin. (1) Cod de procedură penală, parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei.

Teoria dreptului penal, privește tîlhăria ca o infracțiune obiectivă, deoarece ea, concomitent atentează asupra relațiilor publice din motivul posesiei bunurilor mobile (obiectul de bază nemijlocit) și chiar asupra sănătății omului, însă nu asupra libertății lui psihice (un obiect suplimentar).

După cum reiese din materialele cauzei, în calitate de parte vătămată a fost recunoscut proprietarul bunului, care reprezintă obiectul furtului, Î.M. „Orange Moldova” S.A., reprezentantul cărei a fost admis să participe în examinarea cauzei respective. La prezența cererii respective și dorința polițiștilor, implicați în reținere, viața și sănătatea cărora a fost pusă în pericol, și acestea ar putea fi recunoscuți în calitate de părți vătămate, însă, colaboratorii de poliție, în privința cărora a fost efectuată amenințarea, în lipsa cererii acestora, privind recunoașterea lor în calitate de părți vătămate, conform art. 58 alin. (3) pct. 11) Cod de procedură penală, au fost interogați în calitate de martori și acest fapt, în opinia instanței de apel, nici într-un mod nu influențează asupra calificării faptelor inculpatului.

Astfel, reieșind din faptul că, este stabilită vina inculpaților Cavalji F. și Capsamun V. în comiterea faptelor ilicite, conform acuzării înaintate, instanța de apel a concluzionat necesitatea casării sentinței instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri cu stabilirea pedepsei în privința inculpaților pentru faptele săvârșite.

Cît privește stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel a menționat că, conform art. 2 Cod penal, legea penală apără de infracțiuni, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, regimul constituțional, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea, securitatea omului și toată ordinea de drept.

Legea penală, mai are ca scop, preîntâmpinarea comiterii infracțiunilor noi.

Astfel, conform art. 16 Cod penal, inculpatul Cavalji F., a săvîrșit o infracțiune care, intră în categoria infracțiunilor grave, deoarece sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoarea pe un termen de la 7 pînă la 12 ani.

La stabilirea pedepsei inculpatului Cavalji F. pentru săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art. 27, art. 186 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a luat în considerație faptul că, inculpatul, anterior a fost tras la răspundere pentru săvîrșirea unui act de huliganism de către un grup de persoane (antecedente stinse, f.d. 40-46, vol.2), se caracterizează mediu (f.d. 51, vol. 2), nu este pus la evidența psihiatrului și nici a narcologului (f.d. 47-78, vol.2).

În astfel de circumstanțe, luînd în considerație cele menționate mai sus, instanța de apel a considerat necesar de a stabili în privința inculpatului Cavalji F., pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis.

Reieșind din prevederile art. 16 Cod penal, inculpatul Capsamun V., a săvîrșit infracțiune care, intră în categoria infracțiunilor deosebit de grave, deoarece sancțiunea art. 188 alin. (5) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoarea pe un termen de la 12 pînă la 15 ani.

La stabilirea pedepsei inculpatului Capsamun V., pentru săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a luat în considerație faptul că, inculpatul Capsamun V., anterior nu a fost atras la răspundere penală (f.d.

68, vol.2), se caracterizează pozitiv (f.d. 72, vol. 2), nu este pus la evidența psihiatrului și nici a narcologului (f.d. 48, 69, vol. 2).

În astfel de circumstanțe, luând în considerație cele menționate mai sus, instanța de apel a considerat necesar de a stabili în privința inculpatului Capsamun V., pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip închis.

Pentru asigurarea executării, instanța de apel a considerat necesar de a înlocui măsura de reprimare în privința lui Cavalji F. și Capsamun V. din obligația de a nu părăsi țara sau localitatea, cu reținerea acestora în sala de judecată.

Mai mult, instanța de apel a considerat întemeiat, argumentul apelantului precum că, hotărîrea instanței de fond, privind transmiterea proprietarului, conform apartenenței, a unor probe materiale și anume: automobilului „Ford Galaxi”, numărul de înmatriculare și pașaportul tehnic asupra automobilului indicat, care îi aparțin lui Capsamin V., nu este întemeiată, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal (în redacție la momentul săvârșirii infracțiunii și examinării cauzei), confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni.

În cazul în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există sau nu se găsesc, se confiscă contravaloarea acestora.

În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile, folosite sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului.

În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (3) Cod penal, confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis fapte prevăzute de prezentul cod.

După cum reiese din materialele cauzei, automobilul „Ford Galaxi”, numărul de înmatriculare „CA 7901 TC” și pașaportul tehnic al automobilul respectiv, au fost depistate și ridicate în timpul cercetării la fața locului la 24.12.2013, împreună cu bunurile sustrase (f.d. 27-35, vol.1), a mai fost stabilit faptul, că, automobilul, numărul de înmatriculare și pașaportul tehnic al automobilul indicat, aparțin, cu drept de proprietate, inculpatului Capsamun V. (f.d. 93-98, 133-134, 136-137, vol.1 f.d. 28-31, vol.2).

Mai mult, în timpul cercetării la fața locului, au fost depistate și ridicate, arma „Zumrut 565 SI.ESCORT” și cartușiera, încărcată cu 30 de cartușe, calibrul 12, un geamantan cu un set de chei, un ciocan, un extractor de cuie și 9 canistre de plastic.

Astfel, în baza celor susmenționate, instanța de apel a concluzionat că, bunurile menționate mai sus și anume: automobilul „Ford Galaxi”, numărul de înmatriculare CA 7901 TC și pașaportul tehnic la automobilul respectiv, arma „Zumrut 565 SI.ESCORT” și cartușiera, încărcată cu 30 de cartușe, calibrul 12, un geamantan cu un set de chei, un ciocan, un extractor de cuie și 9 canistre de plastic, urmează a fi supuse unei confiscări speciale în beneficiul statului, ca bunuri, folosite în timpul săvârșirii infracțiunii.

Cît privește acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată, instanța de apel a admis ca fiind întemeiată.

Conform art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației

profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform, art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

După cum reiese din materialele cauzei, în timpul examinării cauzei respective s-a constatat faptul că, prin acțiunile inculpaților Cavalji F.G. și Capsamun V.D., a fost pricinuit ÎM „Orange Moldova” S.A. prejudiciul în sumă totală de 15 016 lei. (f.d. 100-104, vol. 2).

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au contestat cu recursuri ordinare:

➤ avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Capsamun Valeri, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței. Recurentul invocă dezacordul cu recalificarea acțiunilor inculpatului Capsamun Valeri din art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal în art. 188 alin. (5) Cod penal.

În motivare, recurentul menționează că:

– din declarațiile martorilor acuzării nu se atestă că, Capsamun Valeri a îndreptat arma de foc spre cineva;

– Cînd Capsamun Valeri s-a apropiat de mașină, el a auzit strigăt „Stai poliția”, apoi a auzit 2 împușcături, după care Capsamun Valeri a dat arma jos și a aruncat-o pe pămînt. El nu a amenințat și a ținut arma pe colaboratorii de poliție;

– martorul Dunarean V. are statut de martor al faptei criminale și nu a părții vătămate, prin urmare acuzatorul de stat a recunoscut că, prin fapta aceasta lui Dunarean V. nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu moral, nici cel material;

– din declarațiile lui Capsamun Valeri, ultimul a tras din arma de foc pentru a speria câinii care se aflau în apropierea lor, or și martorii au subliniat acest fapt că se auzeau cîini prin apropiere;

– referitor la acumulator, apărarea menționează că nici de către partea civilă, nici de către acuzare nu a fost stabilită valoarea de piață a bunurilor sustrase din teritoriul turnului și valoarea contabilă reziduală a acumulatorului nu poate fi recunoscută ca atare, ori valoarea unui acumulator nou instalat la turn, s-a dovedit a fi mai mică decît valoarea celui exploatat pe parcursul a câțiva ani;

– din declarațiile lui Capsamun Valeri, ...în procesul sustragerii de către inculpați au fost tăiate cablurile de la generatorul diesel, iar însăși generatorul a fost mișcat din locul său. Toate acestea au fost făcute pentru a întreprinde măsuri ce atrag după sine imposibilitatea funcționării aparatului de supraveghere.

– inculpații nu au avut intenția de a sustrage generatorul, or generatorul a fost foarte greu și voluminos și de a-i plasa în portbagajul automobilului unde trebuiau fi plasate canistrele cu motorină și în salonul meșinei trebuiau de așezat două persoane;

– referitor la intenția sustragerii a generatorului apărarea menționează că, greutatea și dimensiunile nu permitea de a mișca acesta la distanța de 93 metri de 4 persoane unde trebuiau fi plasate 9 canistre cu motorină și în salonul meșinei trebuiau de așezat două persoane;

– automobilul era parcat la distanță de 93 metri de la încăperea turnului, deși cu el ar putea să plece pre turn. Așadar, aceasta dovedește acel fapt că inculpații nu au avut scopul de a transporta generatorul;

– inculpații au arătat că au deșurubat generatorul și l-au mișcat de la locul său cu scopul de a deconecta camerele de supraveghere ca să ușureze comiterea furtului motorinei și a acumulatorului.

➤ avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpaților Cavalju Feodor și Capsamun Valeri, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței. Recurentul invocă următoarele:

- instanța de apel nu a prezentat argumente care ar face claritate în excluderea următoarelor divergențe enorme privind stabilirea stării de fapt (existența „atacului” în acțiunile lui Capsamun V. în corelația cu timpul descoperirii sale și altor făptuitori de către polițiști;

- Capsamun V. cunoștea faptul că arma de foc nu este în stare să producă a doua împușcătură fără a fi reîncărcat manual;

- nu corespund realității actul de constatare a daunelor cauzate prin comiterea infracțiunii de către partea vătămată, ori partea vătămată nu poate să substituie organul de urmărire penală și să stabilească bunurile care urmau a fi sustrase, acesta este prerogativa organului de urmărire penală și a instanței de judecată. Iar în actul de constatare se indică daunele suportate de partea vătămată ca urmare a distrugerilor sau deteriorării (da nu a sustragerilor), Prin urmare nu s-a făcut delimitare dintre bunuri care a fost deteriorate și bunuri care urmau a fi sustrase;

- Nu se regăsesc semnele laturii obiective ale infracțiunilor imputate inculpaților de către instanța de apel.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului Capsamun Valeri și de avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpaților Cavalji Feodor și Capsamun Valeri, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat, corect constatând vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărâre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când constată comiterea unei erori de drept, dar va ține cont de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Așadar, Colegiul penal verificând textele recursurilor declarate, constată că recurenții invocă drept temei de casare, erorile de drept prevăzute la pct. 6), 8), 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pct. 6) stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Pct. 8) reglementează situația când hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele contestate, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărârea instanței de apel este legală și întemeiată, respectând întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursurile declarate în mare parte este criticată aprecierea superficială de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, cu respectarea contradictorialității în procesul penal fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpaților *Cavalji Feodor Gheorghe* privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 186 alin. (5) Cod penal și a lui *Capsamun*

Valeri Dumitru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 188 alin. (5) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d. 145-154, vol. III), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că temeiul invocat de avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Capsamun Valeri, stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” nu s-a confirmat în speța dată, deoarece constituie opinia subiectivă a recurentului, și sub acest aspect instanța de apel corect l-a condamnat pe Capsamun Valeri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, fiind prezente toate elementele infracțiunii incriminate, concluzii ce instanța de recurs le însușește și le acceptă, considerându-le corecte.

Ori, instanța de apel just a concluzionat că, *intenția inculpatului Capsamun V., în comun cu ceilalți figuranți, de la bun început a fost îndreptată spre a sustrage bunurile proprietarului, însă, fiind depistați la fața locului de către colaboratorii de poliție, având posibilitatea de a părăsi locul infracțiunii împreună cu ceilalți complici, el a rămas pe loc. În scopul continuării intenției sale criminale, îndreptate spre menținerea celor sustrase, aplicând arma de foc, aptă pentru a deschide focul, încărcată cu patru cartușe cu alice metalice, el a deschis focul. A întreprins acțiunile, ce amenințau viața și sănătatea colaboratorului de poliție Dunarean V., îndreptând spre regiunea capului acestuia, iar mai apoi pieptul ultimului țeava armei respective după ce din ea a fost deschis focul și acest fapt indică la existența în faptele inculpatului Capsamun V. a elementelor infracțiunii, prevăzute de art.188 Cod penal.*

De asemenea, din depozițiile colaboratorilor de poliție s-a constatat veridic că, după ce s-a anunțat, că reținerea se efectuează de către poliție, inculpatul Capsamun V., continua să-l mențină pe polițistul Dunarean V. sub țintă, adică îndrepta în direcția cestuia arma, ce se apreciază obiectiv ca pericolul aplicării violenței, periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, supuse agresiunii. Ori, colaboratorul de poliție nu putea cunoaște faptul, că, pentru deschiderea repetată a focului, este nevoie de a reîncărca arma și că inculpatul nu a făcut aceasta. În același timp, polițistul știa cu certitudine, că hoții dețin arma de foc, care poate efectua împușcătura și că persoanele indicate sunt în stare să facă aceasta, deoarece o împușcătură în direcția lor deja a fost efectuată.

Colegiul penal menționează că, în p.4 Hotărârea Plenului CSJ „Cu privire la practica judiciară pe cauzele, privind sustragerea bunurilor” din 28.06.2004, la fel se indică că, faptele inițial îndreptate spre comiterea furtului, nerealizat până la capăt, din motivul depistării de către victimă sau de către alte persoane, și cu toate acestea a continuat în scopul de a sustrage sau a menține, sunt calificate ca jaf sau tâlhărie, reieșind din caracterul violenței aplicate.

Referitor la versiunea apărării, privind deschiderea focului asupra câinilor, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or martorii indicați, polițiștii Dunarean V., Radov V. și Russu N. au indicat că, nu s-a auzit nici o lătrătură de câine, ba din contra însuși circumstanțele cauzei permit excluderea acestui fapt, deoarece,

persoanele care comit sustragerea ascunsă a bunurilor, fără nici o necesitate, nu ar fi atras asupra sa atenția, mai ales deschizând focul din armă.

Cît privește argumentele apărării, privind lipsa în acțiunile lui Capsamun V. a componentei infracțiunii, prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, din motivul, că colaboratorii de poliție nu sunt recunoscuți în calitate de părți vătămate, Colegiul penal menționează că, în conformitate cu art. 59 alin. (1) Cod de procedură penală, parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei.

Teoria dreptului penal, privește tîlhăria ca o infracțiune obiectivă, deoarece ea, concomitent atentează asupra relațiilor publice din motivul posesiei bunurilor mobile (obiectul de bază nemijlocit) și chiar asupra sănătății omului, însă nu asupra libertății lui psihice (un obiect suplimentar).

După cum reiese din materialele cauzei, în calitate de parte vătămată a fost recunoscut proprietarul bunului, care reprezintă obiectul furtului, Î.M. „Orange Moldova” S.A., reprezentantul cărei a fost admis să participe în examinarea cauzei respective. La prezența cererii respective și dorința polițiștilor, implicați în reținere, viața și sănătatea cărora a fost pusă în pericol, și acestea ar putea fi recunoscuți în calitate de părți vătămate, însă, colaboratorii de poliție, în privința cărora a fost efectuată amenințarea, în lipsa cererii acestora, privind recunoașterea lor în calitate de părți vătămate, conform art. 58 alin. (3) pct. 11) Cod de procedură penală, au fost interogați în calitate de martori și acest fapt, în opinia instanței de apel, nici într-un mod nu influențează asupra calificării faptelor inculpatului.

Cît privește argumentul recurenților precum că inculpații nu aveau intenția de a sustrage generatorul electric pe bază de diesel modelul „Power Unit 16kVA Visa PI4”, care constă din bateria de acumulator „Fiam G28100 (100Ah720A)”, propulsorul industrial diesel „Perkins 403D-15” cu echipamentul suspendat în formă de generator electric „Stamford PI044G(31)”, regulatorul de tensiune a curentului electric, starter și cabluri electrice, cu costul total de 141 236,88 lei, reprezintă o linie de apărare aleasă de acestea, legată cu tendința lor de a scăpa de răspundere pentru faptele comise, deoarece versiunea respectivă a inculpaților este respinsă de probele, aflate în materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2013 (f.d.27-35, 52-69, vol. 1); prin actele de constatare a mărimii prejudiciului cauzat (f.d. 7-9, vol.1, f.d.237-242, vol. 2); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.12.2013 (f.d.27-35, vol.1); procesul-verbal de examinare a vehicolului „Ford Galaxi”(f.d. 93-98, vol.1, f.d.130-132, vol. 2), generatorului electric pe bază de diesel, ca obiect al atentatului criminal (f.d. 124-125, vol.2) și procesul-verbal de reconstituire a faptei (f.d. 132- 135, vol.2).

Referitor la temeiul invocat de ambii recurenți stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile cînd: „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, Colegiul penal reține că potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante, pentru verificarea existenței temeiului menționat, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și de către instanța de apel, și să supună unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

La caz, argumentele recurenților se axează pe formula că instanța de apel, neîntemeiat a ajuns la concluzia că faptele imputate inculpaților au fost încadrate în

baza art. 27, art. 186 alin. (5) Cod penal și art. 188 alin. (5) Cod penal, insistând că de fapt, acțiunile acestora corespund semnelor componente de infracțiune prevăzută la art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele invocate de recurenți, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind casarea sentinței primei instanțe prin care *Cavalji Feodor Gheorghe și Capsamun Valeri Dumitru* au fost condamnați în baza art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, soluție care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1 din prezenta decizie.

Deci, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurenților cu privire la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor imputate lui Cavalji Feodor și Capsamun Valeri este vădit nefondată.

Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanțele de fond s-a constatat indubitabil că în acțiunile inculpaților se întrunesc toate componentele infracțiunii imputate lor.

În conexiunea celor menționate, instanța de recurs menționează și faptul, că criticele invocate în recursuri au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Cavalji Feodor și Capsamun Valeri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (5) și art. 188 alin. (5) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recursuri care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului Capsamun Valeri și de avocatul Cernomoreț Sergiu în numele inculpaților Cavalji Feodor și Capsamun Valeri, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, în cauza penală, în privința inculpaților *Cavalji Feodor Gheorghe și Capsamun Valeri Dumitru*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **23 decembrie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan